

בתי המשפט

033613/03 ✎

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

(שנזהה להיות, כאמור, התמונה שפורסמה באתר "מחלקה ראשונה") נכתב באתר רוטר- נת - "הזונה חזרה".

3 ידיעה זו היא נשוא התביעה דן, והיא תכונה להלן "הידיעה הפוגעת" או "הפרוסם הפגע".

האם הפרסום מהו זה "לשון הרע"?

4. ה שאלה הראשונה שיש לבחן אותה במסגרת פסק דין זה, היא האם הידיעה הפוגעת היא ידיעה שיש בה משום הוצאה לשון הרע כנגד התובע עי' הנתבע.

הנתבע טען בהקשר זה בסיכומו, כי התובע לא הוכיח כי הידיעה הפוגעת פורסמה, וכי התובע לא הוכיח כי דבריו העלבוני בידיעה מתייחסים אליו. כן נטען, כי הידיעה הפוגעת מהויה הבעת דעתה לגיטימית מטעמו של הנתבע, נגד סגנוןנו של התובע הטעוף אישי ציבור, ובין היתר את כב' השופטה בינייש, בסגנון בוטה ומשתלה.

5. איני מקבלת את טענות הנتابע בהקשר זה.

16 הידיעה הפוגעת פורסמה באתר אינטרנט פתוח לכלל ציבור הגולשים. בעת שהיא הייתה
17 מפורסמת, יכול היה כל גולש באתר רוטרנט לראות אותה. הנתבע העיד כי אדרז זה הוא אדרז
18 חדשות פופולרי, שתפוצתו כ-30,000 גולשים ביום (ר' עמ' 16, שורות 11-8). לא ניתן
19 להתחקות אחר זהותם המדויקת של הגולשים אשר ראו בפועל את הידיעה בשעה שהיא הייתה
20 מפורסמת, אולם בהעדר כל ראייה אחרת, ניתן להניח שכפי שהתוועד ראה את הידיעה, ראה
21 אותה לפחות פעם אחת. לכן, ניתן לקבוע כי היסוד של הפרטום הוכח.

6. אני סבורה גם, כי הוכח כי דברי העלבון בידיעה הפוגעת מתייחסים לתוכע. דברי העלבון
המתייחסים אליו אינם הדברים שנאמרו על כב' השופטה בינייש (שהם כמובן דברי עלבון
בוטים ביחס אליו).

העלבן והפגיעה בתובע, הם בכך שיויכסה לו התבטאות פוגעת, בוטה, זולה ומכוורת כלפי שופטת בבית המשפט העליון.

28 יהוס של התבטאות כזו לכל אדם, וכל וחומר לעיתונאי שעיסוקו הוא בכתביה, הוא דבר
29 העולם להשפיל אותו בעני הבריות, העשותו מטרה לשנהה, ללועג ולבזוז מצדים, לפגוע בו.

בתי המשפט

א 033613/03

בֵּית מִשְׁפָּט הַשְׁלָום תֶּל אָבִיב-יִפוּ

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

1   במשלוח ידו, המכוון ובעיסוקו (ר' ההגדירה בס' 1(1) ו-(3) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה
 2   – 1965), והדברים ברורים.

3
 4   איני סבורת גם כי הנتابע הוכיח כי הפרטום הפוגע הינו בגדיר "הבעת דעתה". עיין בפרטום
 5   מעלה, כי הנتابע הציג כעובדת שהתוועד כינה את כב' השופטת בייניש – "זונה". הדברים
 6   נובעים מהתוכן של הפרטום הפוגע, ובעיקר, ללא צל של ספק הם נובעים ממה שנחזה להיות
 7   צילום של הכתבה של התובע. המשקנה של הקורא הסביר מעין בצלום ה"אותנטי" לכואורה
 8   שפורסם ע"י הנتابע, היא כי הדברים פורסמו ע"י התובע האופן בו הם מוצגים באתר רוטר-
 9   נט, ע"י הנتابע – הינו כי התובע הוסיף את הכיתוב "הזונה חוזרת" מתחת לתמונה של כב'
 10   השופטת בייניש.
 11

12   כדיוע, על מנת להבחין בין הבעת דעתה לבין קביעה עובדתית:
 13   "יש تحت משקל לאופן בו היא (הأمירה, ר. ר.) נתפסת בעניינו של הקורא
 14   הסביר. רוצה לומר, האם סובר הוא כי הוא מוזמן לשפט את האمراה, או שהוא
 15   מתבקש הוא לאמצה כעובדת, ולא ביקורת עצמאית."
 16   (ר' ע"א 3199/93 קרואס נ. ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מ"ט (2) 843).

17
 18   בהתאם לבחן זה, ואף אם אשימים עצמי בטעמו של הקורא הסביר של אתר האינטרנט רוטר-
 19   נט, או של גולשי הפורום, אין ספק כי הנتابע התיימר להציג עובדה, שהתוועד פרסם את
 20   הפרטום האמור, באופן בו הוא הציג באתר רוטר-נט.

בתי המשפט

033613/03 ✎

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

1
2 **הגנרט**

הגננות

8. משנקבע כי בפרסום יש משום לשון הרע, יש לבדוק האם הוכיחה הנتابע הגנה כלשהיא מההגנות העומדות לו ע"פ החוק.

בכתב ההגנה מטעמו, העלה נtabע טענות לגבי אשם תורם של התובע, اي מילוי חובתו להקטין את נזקיו, העדר נקיוון כפאים של התובע, וכן טענות על פייהן הפרסום יהיה רק בגין מהתלת פורים נעדרת כוונת זדון (ר' ס' 9 ו-13 לכתחב ההגנה). כן נטעה טענה "אמת דיברתיי" (ר' סעיף 18 לכתחב ההגנה).

בטיסכום מטעמו, העלה הנתבע גם את הטענות הבאות: כי בפרסום הידיעה יש משום עניין ציבורי, הגנת אמת בפירושם, הסתמכות על חופש הביטוי, תום לב והגנות הנובעות מ-ס' 15 (de minimis). (6) ו-(10) לחוק. התנגדות תורמת. והגנת "זוטי דברים" (4) (2) (1).

15 התובע טען בסיכוןיו, כי חלק מההגנות האמורות הרחבה חזית, שהוא התנגד ומתנגד
16 לה.

ביסכומי התשובה כפר הנתע בטענה (ר' ס' 9 לסייעי התשובה).

9. אף שכעולה מפירות טענות ההגנה שפורטו בכתב ההגנה, עליה כי חלק מהטענות בסיכומים
19 מהוות הרחבת חזית, הרי למען שלמות התמונה אדרון בכל טענות ההגנה של הנتابע, שכן –
20 כפי שיפורט להלן, אינני סבורה כי יש באף לא אחת מהן כדי לפטור את הנتابע מאחריותו
21 לעצם העוללה של לשון הרע.
22

טענת "אמת דיברתי"

26 כמי שבעל מהדברים שפורטו לעיל בפסק דין זה, איני סבורה כי לנ忝ע עומדת טענה הגנה
27 זו.

28 אף אם נניח לצורך העניין כי הנתבע אכן היה סבור כי הביטוי "הזונה חזורת" זהה לביטוי
29 "הזונה חזורת", כשהוא נכתב בכתב חסר, אין בכך כדי להסביר מדוע ביצע הנתבע את השינוי

בתי המשפט

A 033613/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רוזן

1   בכיתוב בפירסום שפורסם באתר "רוטר-נט", תוך הוספה האות "ו" למילה "זונה", אוט שайн
 2   כל מחלוקת שלא הופיעה בידיעה המקורית, והוספה רק ע"י הנتابע.

3
 4   ההוספה זו למה שנחזה להיות צילום מדויק של הפרטום המקורי, אינה בגדר "אמת" – לא
 5   כך נראה הפרטום המקורי. יתרה מזאת, העובדה שהנתבע מצא לנכון להוסיף את האות "ו"
 6   לפרטום של החובע, לחיזוק טענות, מעידה על כך כי גם הנتابע היה ער לכך כי יש הבדל בין
 7   הביטוי "זונה חוזרת", לבין הביטוי "זונה חוזרת" – שאלאן כן, היה מסתפק בפרטום
 8   הכתבה המקורי, ללא שינוי שלה.

9
 10   הטענה לפיה מדובר בביטויים זמינים – או שכן הבין זאת הנتابע – אף עומדת בסתייה לטענה
 11   בדבר "מהתלה פורימית". אחת מהשתיים: או שהנתבע אכן חשב שהתווער כינה את כב'
 12   השופטת בינוי הボטה, ואם כך – אין מדובר בבדיקה או במתלה כלל; או שהנתבע
 13   היה מודע לכך כי אין מדובר בביטוי "זונה", ואם כך, לא עומדת לו טענת "אמת דיברתי".

14
 15   יתרה מזאת, מחשיבותו של העד בקשרתו הנגדית עולה, כי גם לגרסתו, יתכן שלו היה קורא
 16   את הכתבה במלואה, היה מבין כי הביטוי "זונה חוזרת" – נכתב בקונטקט של הכתבה כולה,
 17   וואז, לדבריו "אולי הייתה מבין את המשמעות של המילה" (עמ' 19, שורות 9-10).
 18   טענת הנتابע בהקשר זה הייתה, כי הוא לא טרח לקרוא את כל הכתבה.

19
 20   ראשית, יצוין, כי בטרם נחפו הנتابע למסקנות לגבי משמעות הביטוי "זונה חוזרת" ושינויו,
 21   מן הרואו היה כי הנتابע יטרח לקרוא את כל הכתבה.

22   בנוסף, מהמוצג ת/2 שהוא חלק מהידיעה הפוגעת, ניתן לראות את השורות הראשונות של
 23   הכתבה עצמה, ומכאן שהנתבע לפחות ראה את הכתבה כולה, יוכל היה לקרוא אותה.

24
 25   לכן, איןני מקבלת את טענת "אמת דיברתי" מטעמים דומים. איןני מקבלת את טענת תום
 26   הלב.

בתי המשפט

033613/03 ✘

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

הגנות ס' 15 להוק איסור לשון הרע

ס' 15(1) – א) ידיעת הנושא על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע – לאור האמור לעיל, איןני מקבלת את הטענה. כאמור, לו היה הנושא סבור באמת ובתמים כי יש זהות מוחלטת בין הביטוי שפורסם ע"י התובע, לבין הביטוי "הזונה חזרה" – הוא לא היה מתאפשר לבצע את השינוי הנזהה בצלום הכלכלי של הכתובת המקורית, אלא היה מסתפק בהעתקה ממשית (ללא שינוי או זיופ), של הכתובת המקורית, לכל היתר أولי תוך צירוף הבעת דעה שלו עצמו לגבי משמעות הדברים לפי הבנתו.

כאמור, לא כך נקבע הנטבע. הנקבע שינוי את הכתוב, ומכאן שהבין שהכתוב כמוות שהוא אינו זהה לכתוב שהוא ייחס לתוכו. השינוי היוזם הזה, מעיד על כך כי הנטבע ידע את הנسبות מהן משתמש לשון הרע.

ס' 15(2) – חובה מוסרית וחברתית של הנתבע לפרסם את הפרסום – הנתבע טוען כי סבר שהתווע്� משמש במאזין בכינוי גנאי נגד כב' השופט בינייש, וחש חובה מוסרית וחברתית להביא עניין זה לידיעת ציבור הגולשים, תוך חשיפת כוונתו האמיתית של התובע.

טענה זו הייתה יכולה, אולי, לעמוד, לו לא היה הנتابע מבצע את השינוי בכתבוב מתחת לתמונה של כב' השופת בינייש. שינוי זה, שומרט את הקרקע מתחת לטענה, שכן לו היה הנتابע מבקש להחשוף את כוונתו האמיתית של החובע (כפי שהוא הבין אותה לטענתו), היה עלייו לבריא אמ' הדרביה רישם אומרתו מדויק, ולאחר מריו להנוהה אם בעקבו ריבחת אללה

לענין זה יש להוסיף, כי בטרם החליט הנ忝בע "לפרש" עברו קוראי האתר את דבריו של התובע, מן הרואוי היה כי יקרה את הכתיבה, או לפחות את אותו חלק ממנה "נגזר".

ס' 15(4) – הבעת דעת על התנהגות אדם בתפקיד צבורי – אני מוצאת לנכון להתייחס לשאלה האם התובע הוא אדם בתפקיד צבורי (כל הנראה – כן), שכן כפי שצווין לא אחת לעיל, הפרוסום הפוגע איננו בוגדר "הבעת דעתה", אלא יש בו קביעת עובדה. דברים דומים ניתן לומר גם לגבי טענת ההגנה שבסעיף 15(6) – הבעת דעת על פעולה שנעשתה בפומבי.

בתי המשפט

033613/03 ✎

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

ס' 15(10) – הפרסום נעשה כדי לגנוט לשון הרע שפורסמה קודם לכן – לו אכן ביקש הנתבע, כתענהו, להביע את מורת רוחו מן חביטויים הפוגעניים שפרסם החובע אוזות כב' השופטה בינייש – היה עליו לעשות זאת – להביע את דעתו, ומורת רוחו, על סמך העובדות בהויזטן.
הגנה זו לא יכולה לעמוד לנתקע דן, נוכח התנהגו, כפי שפורטה לעיל.

7 התנהגות תורמת מצד התובע – אני סבורה כי טענה זו אינה יכולה להיות טענה הגנה במרקח
8 דן, על כל נסיבותיו כפי שפורטו לעיל. מקובלת עלי בהקשר זה טענה ב"כ התובע, כי טענה זו
9 מעידה על כך כי הנتابע בפרסום הפוגע, אכן התכוון לפגוע בתובע ול"מצות את הדין" אליו
10 (ר' סעיף 186 לתחביר עדותו הראשית של הנتابע).

11 להתנהגות התובע ולפרוסומים שונים שפורסמו על ידו, אתייחס להלן, בעת הדיון בגובה
12 הפניו שיש לפסק לזכות התובע.

הганת "זוטי דברים" – אני סבורה כי אין לקבל טענה זו. סילוף מפורש של דברים שנאמרו ע"י
14 עיתונאי, תוך יצירה מצג כאילו הוא אמר את הדברים, שהם דברים בוטים ביותר, כלפי מי
15 שעיה שופט בבית המשפט העליון בישראל – איננו "זוטי דברים". הטענות המופיעות
16 בהקשר זה בסיכוןו של ב"כ הנקבע יבואו לידי ביטוי בדיון לגבי גובה הנזק.
17 מטעמים דומים, איני מקבלת את הטענה בדבר היה הפרסום "מהתלת פורים", ואת הטענה
18 בדבר חוסר הריבוי.

21 איני סבורה כי העובדה שהתווע מלבת הילה לא ראה צורך בהגשת תצהיר עדות ראשית
22 מטעמו, יש בה כדי לשנות את מסקנותי כלעיל, ודאי לא לאחר שהתווע נחקר ע"י ב"כ הנתבע
23 בבית המשפט, ומסר – במסגרת חקירה זו – את גרשטו.

בתי המשפט

033613/03 ✎

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

שיעור הפסיכרים

18. התובע עותר כי בית המשפט יפסוק לזכותו פיזוי ללא הוכחת נזק בשיעור של 100,000 נט מכוח סעיף 7א (ג) לחוק.

לטענתו, מטרתו של הפיצוי לא הוכחת נזק היא ליתן סיפוק לנתקע, שיווכל לדעת כי מכיריהם בכך שנעשהתה כלפיו עווולה, ולחנן את הקהיל שלא לפגוע בשמו הטוב של אדם.

התובע הפנה את בית המשפט לכך, שהאתר בו פורסמה הידיעה הפוגעת הוא אתר נפוץ, לגירסתו של הנתבע עצמו.

ככן טען התובע, כי הנתבע הוסיף להתנהג بصورة "משתלהת", גם לאחר פרסום הידיעה הפתוגנטית. ועוד שעל פי הטענה הנתבע ניסה להטעתו את בית המשפט. ויצא מתור הגחה שה'כל'

מותר לו".

19. מנגד, טענו הנתקבע כי יש להפחית את שיעור היפויו שיש להשית עליון.

ראשית, יוציאו כי הנחכז לא כבר במסגרת פיקומיו. בחלותו של סעיף 7 א (ג) לחוק.

הנתבע טען טענותיו לעניין הפחחת הפיזוי, תוך הפניה בהקשר זה להוראות ס' 19 לחוק.

לאור כל האמור לעיל בפסק דין זה, איני מקבלת את טענות הנתבע ביחס לס' 19(1) – 19(19).

עם זאת, אני סבורה כי יש לקבל את הטענה המתיחסת לסעיף 19(4). הנתבע אכן התנצל מספר פעמים על הפוסט שביבצע. פרסום הה恬נצלות נעשה במסגרת פורום האתר - בו פורסמה הידיעה הפגעת מלכתחילה. עוד יש לציין בהקשר זה כי הפוסט נמחק, מיד לאחר שהותובע דרש כי הוא ימחק.

20. כן ציין הנתבע, כי לתוכו יש "שם רע" ממילא, לאור מעשים שביצע בעבר, ושלפרום יש קשר אליהם. כן נטען כי התובע, צריך להיות מוכן לסתוג ביקורת, גם אם היא קשה וכואבת, וכך אם היא גובלת באדיוקים עובדתיים.

בתי המשפט

033613/03 ✘

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

21. אני סבורה כי יש להbias בחשבון, לעניין הנזק הנטען של התובע בקשר עם הפרטום דן, את
2 שמו של התובע בהקשר הרלוונטי.

3 אני סבורה כי נחבע רשיי טעון טענות בהקשר זה, גם כאשר הפניחי המבויקש הוא פיצויו לא
4 הוכחת נזק. לטעמי, אין בהוראת ס' 7א' כדי להגביל חובע מלהוכחה שנזקו גדול יותר, אולם
5 אין בו גם כדי לחייב את בית המשפט לפסוק את הסכום הנזק בכל תביעת לשון הרע, כפיצווי
6 חובבה שאין לרחת ממנו - וונטור לבית המשפט שיקול דעתה (ר' ת.א. (שלום כפ"ס) 7830/00
7 בגורוכובג. פורן, דין שלום י"ט 309). על כל פנים, התובע בעניינינו לא טען אחרת.

9 כאמור, "השם הרע" שהוציא הנתבע לתובע בפרסום הפוגע, הוא שם רע של מי שמשמי'ז.
10 שופטת של בית המשפט העליון, וממנה אותה בתיו פוגע, בוטה וזול.
11 כדי לבחון את הנזק שנגרם לתובע, יש לבחון, אם כן, איזה "שם" היה לתובע בהקשר זה,
12 פודם לפרסום הנטען.

לענין זה, הוכחה הנتابע כי לתובע יש שם של אדם המותח ביקורת קשה, נוקבת ואף בוטה, חן על כב' השופטם בינייש. והוא על אישי איזבור אחרים.

כך, לשם הדוגמה, הובאו ציטוטים של התובע בהם הוא כינה את כב' השופטת בינויש "נעדרת מוסריות" ו"פועלת באופן מופקר ומושחת" (נספחים ט"ז ו"י"ז לתחביר הנתבע).
יצוין בהקשר זה, כי גם השימוש ע"י התובע, בכתבה המקורית שפרסם, מתחת לתמונתה של כב' השופטת בינויש, דוקא בביטוי "הזונה חזרות" (שהוא שגוי מבחינה לשונית) – מכל הביטויים האחרים שהופיעו בכתבבה, איןו בהכרח מקרי.

²² עוד הוכח, כי גם השימוש בפועל "ז-ה", אינו זר לתובע, אשר כתב על מר שמעון פרס כי
²³ הוא הוריד את המערצת הפוליתית לזרות (מו Zug נ/3).

25 ייחוס הכתוב של המילים "הזונה חוזרת" לתובע ע"י הנושא, היא עליית מדרגה. אין ספק כי
26 שימוש בביטוי זה, באופן כה בוטה וחד משמעו, לא נעשה ע"י התובע מעולם. אולם, כפי
27 שצוין לעיל, הפגיעה בשם של התובע, שמאחורי שורה ארוכה של פרסומים פוגעים (פחחות)
28 ובודדים (פחחות), היא פגיעה פחותה, לעומת מקרה בו היה מדובר בתובע אחר, אשר מעולם לא
29 פרסם פרסום, בוטה אחר, מעולם לא מתח כל ביקורת שהוא על כב' השופטת בינוי.

בתי המשפט

033613/03 ✎

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

1 התובע הוא אדם פרובוקטיבי, המעורב בדו שיח הציבור, בכלל, ובשיח הנוגע לבית המשפט
2 העליון ולשופטת בייניש בפרט. בנוסף, קיים "דו שיח" בין ליבין האתר "רוטר-נט",
3 שבמסגרתו מתח התובע לא אחת ביקורת על האתר יוצרים.

⁴ פרובוקציה מצד נפגע עשויה לשמש טעם להפחחת פיצויים עד כדי שלילתם (ר' למשל ע"א 1370/91, **לטפי נ. חביבי**, פ"ד מ"ז (1), 535).

6 אכן, בנסיבותו אין הטעון של התובע אדם פרובוקטיבי, כדי להצדיק את מעשיו של הנטען,
7 אולם יש בכך כדי להפחית את שיעור הפיצוי שיש לפסוק לזכותו.

9 עוד יזכירן, לזכות הנתבע, כי כבר בפרסום הפוגע הוא ציין גם כי הכוינו של השופטת בייניש
10 ע"י התובע היה נראה "טעות דפוס שתוקנה רק אتمול". גם בכך יש כדי להוציא חלק
11 מהukoץ שבספרוסם הפוגע.

13 בנוספּ, מכתב התביעה עולה כי גם לגורסת התובע, דקוות אחדות לאחר הפרטום הפוגע,
14 התפרסמו בפומבי באתר רוטר-נט הדברים הבאים:

16 **"icut nshar ctob 'zonh hzorh' – mmsh hcmm gdol. cl achd mbzn smahori"**
17 **hmilah mckovst hzat hoo matcovon 'zonh hzorh'" (sc. 19 g' lktb hbvya).**

19 כלומר, הפרסום ללא ההסתיגות הניל', יהיה קיים בפורום ממש מספר דקות לבך.

21 כן, יש לציין כי הנחבע התנצל על הדברים – ולא התרשמתי כי התנצלותיו לא היו כנות.

לאחר שהבאתי בחשבון את כל השיקולים שלעיל, אני סבורה כי יש לחייב את הנتابע לפצוחת
את התובע בסך של 10,000 ש"ח.

בתי המשפט

033613/03 ✘

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 28/10/2004

בפני: כב' השופטת רות רונן

1 בנוסף יישא הנקבע בהוצאות התובע ובשכ"ט עו"ד בסך 7,500 ש"ח + מע"מ.

2

3

4

5

ר. רונן, שופטת

6

7

Q

ניתן היום יג בחשוון תשס"ה (28 באוקטובר 2004) בהעדר הצדדים

המצוירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדוואר רשום ובאמצעות הדואר האלקטרוני.